Temps Ordinari - Vint-i-unè diumenge

Per JosemiE el dl., 17/08/2026 - 00:00

Is 22,19-23
Rm 11,33-36
Mt 16,13-20

Ens trobem ja força avançat agost. Finals d'estiu, i potser mirant més el calendari de setembre o preveient el començament d'un nou curs. Nova arrencada d'etapa. Potser podríem emmarcar en aquest espai temporal el missatge de l'Evangeli d'avui. Trobem Jesús després d'una experiència de rebuig per part del representants oficials de Déu. Així estant, dirigeix als seus deixebles la pregunta més definitiva sobre Ell. És un moment ben important. Només plantejant-se aquesta qüestió podran situar-se i fer front a allò que està per venir.

1.- I vosaltres, qui dieu que sóc jo?
Pregunta als deixebles contemporanis seus.
I pregunta als deixebles de tots els temps. Pregunta dirigida a cadascú de nosaltres. Personal i intransferible. Pregunta que hem de respondre amb la major autenticitat i veritat. No valen frases fetes, respostes apreses, ni conceptualitats genèriques teòriques. Pregunta que hem de respondre des de la vida. Real i concreta. Des de la vivència i els fets que ens sustenten.

Qui és -realment!- Jesús per a mi? Quin lloc ocupa en la meva vida i el meu viure? En les meves opcions i decisions. En la manera d'acostar-me i relacionar-me amb el altres. Com m'afecta la necessitat i la desgràcia dels qui m'envolten.

La resposta que doni, configura totalment la meva vida. Resposta vital, és clar!
I és la pregunta que vaig responent i elaborant cada dia, al llarg de tota la meva vida. No queda "resolta" ni resposta d'un cop per sempre. No té resposta acabada ni tancada. Sempre oberta. Sempre refent-se i reformulant-se. Com la vida. Possiblement sigui "la pregunta de la meva vida".

2.- Les quatre "C" implicades en la resposta.
De la resposta a aquesta qüestió, en el meu viure, se'n deriven quatre elements. Quatre C.

Confessió. Com i de què parla la meva vida? Quina és la meva professió de fe? Real i vital. No teòrica ni formal. En qui fonamento la meva fe? On beu la meva esperança? ¿Confesso Jesús, el Senyor? O em contento amb acceptables valors?

Compromís. El meu posicionament. El meu compromís amb la vida. Amb els qui m'envolten. Amb els qui em necessiten. El que vull aportar. I el que no. Què i com em mullo. El que estic disposat a arriscar i posar en joc.

Consolació i goig. Confessar Jesús i comprometre'm és font de joia. Benaurança. M'hi va l'alegria de viure, l'alegria de creure. Una vida amarada del goig de l'evangeli. (*"La nostra alegria ningú no ens la prendrà..."*).

Comunitat. Juntament amb d'altres homes i dones. Una comunitat -sempre necessitada de conversió- que fa memòria viva de Jesús. Que creu, que celebra i que treballa. Mai sol, ni aïllat, ni a la meva bola. Amb una comunitat que interpel·la, anima, camina juntament. S'ajuda mútuament.

I vosaltres, qui dieu que sóc jo? Aquí rau tot.

Fotografia: Mark Fletcher a Unsplash

ETIQUETES
CONFESSIÓ COMPROMÍS CONSOLACIÓ COMUNITAT